

komplikace, nastalá současným kladením vodovodu podle stoky odpadní. Že by trestní odpovědnost J-ova za nastalou nehodu mohla nastati též z jiných důvodů, pro porušení jeho povinností, vyplývajících z jeho poměru jako podnikatele stavby, tak, kdyby na příklad nebyl poskytl G-ovi potřebný materiál osobní nebo věcný, jenž by mu umožnil povinné řádné provedení prací, jest ovšem na snadě. Než ve směrech těch rozsudek otázkou viny J-ovy vůbec se nezabývá. Jelikož výrok, odsuzující na podkladě rozsudku, jest právně pochybeným a neudržitelným, Nejvyšší soud však neshledává v něm zjištěny skutečnosti, které by mu umožňovaly, ve věci samé konečně rozhodnouti, bylo rozhodnouti, jak se stalo.

Čís. 1774.

Zpronevěra zastavením svěřeného předmětu. Pro otázku kvalifikace jest rozhodnou cena předmětu a nikoliv výše zápůjčky, za níž byla svěřená věc dána v zástavu.

(Rozh. ze dne 27. října 1924, Zm II 272/24.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku zemského trestního soudu v Brně ze dne 12. dubna 1924, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem zpronevěry podle §u 183 tr. zák.

Důvody:

Zmateční stížnost obžalovaného uplatňuje zmatky §u 281 čís. 9 a), 10 tr. ř., dovozujíc, že, jelikož stěžovatel svěřený mu stejnokroj toliko zastavil, tedy jej z dispozice vlastnickovy trvale neodňal, nedopustil se vůbec zpronevěry. Žádným způsobem nemůže však prý býti řeči o zločinu, nýbrž nanejvýše o přestupku zpronevěry, ježto majitel může sobě stejnokroj zaplacením zápůjčky 50 Kč, za níž byl dán v zástavu, vybaviti; jde proto jen o zpronevěru ve výši 50 Kč, ne celých 800 Kč jako ceny stejnokroje. Zmateční stížnosti nelze přisvědčiti. Přivlastnění svěřeného předmětu, pro něž byl stěžovatel odsouzen, záleží již v osobování si a výkonu vlastnických dispozicí svěřeným předmětem. Takovýmto jednáním jest i zastavení předmětu svěřeného osobě třetí, zejména, když sám obžalovaný se toho nedovolával, že byl v každé chvíli s to, dluh svůj zaplatiti a tím předmět zastavený vybaviti, a ani až do hlavního přelíčení, tedy téměř po dobu dvou let, tak neučinil. Je-li však odsouzení pro zpronevěru odůvodněno, nelze ani vadnou uznati kvalifikaci za zločin. Neboť zpronevěreno nebylo 50 Kč, na stejnokroj vypůjčených, nýbrž celý svěřený stejnokroj v ceně, 200 Kč převyšující. A byť i snad poškozený měl možnost, zaplacením dluhu obžalovaného svoji věc zase sám si vybaviti, není k tomu nijak povinen, a okolnost ta přichází v úvahu jen s hlediska možnosti náhrady škody, která tvoří jen okolnost polehčující.